

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 21

Juni 1965

15. årgang

Slægtsfest

Så står vi atter foran en slægtsfest. Det glæder os at kunne meddele, at festen også denne gang bliver på Hinge Storgård. Festen er jo berammet til søndag den 11. juli, så der skulle være alle chancer for fint vejr den dag.

Sammen med Slægts-Nyt udsender vi dobbelte kort med indbydelse til slægtsfesten og et svarkort, som venligst bedes sendt rettidigt til Johannes Nielsen.

Et girokort er vedlagt til indsendelse af kontingent til Antonny Storgaard, Løgstrup, giro .74022. Mindst 2 kr.

Red.

Slægtsbogen

Salget af den nye slægtsbog er gået over forventning godt. Ganske vist fik vi en del eksemplarer ud over de bestilte, men nærmest alt for få.

Vi har en lille reservebeholdning, som vi tager med til slægtsfesten, hvor de kan fås til købs.

Red.

Slægtsnålen

kan stadig fås à 1,25 + porto. Send, evt. beløbet i frimærker til redaktøren.

Vandrebogen

såvel den gamle som den nye, kan stadig fås til låns mod indsendelse af 2 kr., evt. i frimærker, til Antonny Storgaard, Løgstrup.

En stor tak

til alle, også fra denne kreds, der var med til at glæde mig på min 90 års fødselsdag.

*Peter Nielsen,
Hedehusgaard.*

Den ny slægtsbog

Så fik vi vor slægtsbog ført a jour og optrykt påny, og jeg mener, at resultatet blev tilfredsstillende. Vi fik en pæn bog til en forholdsvis billig pris. Og derfor benytter jeg lejligheden til her at takke bogtrykker Michaelsen, fordi han gjorde sig umage for, at både papir og opsætning kunne blive så godt og så pænt som muligt. Det blev en bog, som gør Michaelsen og hans bogtrykkeri ære. Også bogens billeder blev gode på trods af, at vi var nødsaget til at bruge de gamle noget medtagne clichéer fra den første slægtsbog. Michaelsen lod dem udbedre så godt, det lod sig gøre. Endelig skal det nævnes, at Michaelsen forærede os ti eksemplarer af bogen.

Der er fejl i bogen! – Jo tak, jeg har fået det at vide. Naturligvis er dette beklageligt. Men hvor der handles det spildes. En slægtning har gjort op, at der i bogen er nævnt omkring 900 personer, ofte med flere datoer og årstal for hver enkelt. Det giver mange tal, og så hænder det, at det slår klik, men det er alligevel kedelig nok. Enkelte af fejlene er vedkommende nu selv skyld i.

Tak til Laurits Storgaard, Nørskovlund, for hjælp ved korrekturlæsning m.m. Uden hans hjælp var der blevet endnu flere fejl i bogen. – Og endelig tak til slægtsudvalget, fordi det med interesse gik ind for tanken om bogens optrykning, og for det store arbejde, hver enkelt af medlemmerne udførte ved at være med til at fremskaffe materialet. Tak til alle slægtninge nær og fjern, fordi de for langt de flestes vedkommende så beredvillig gav os de oplysninger, vi ønskede, og sidst, men ikke mindst, fordi de i så stort tal bestilte og købte bogen. Det var jo forudbestillingerne, der var betingelsen for, at vi i det hele taget tog fat på opgaven.

Da udvalget i oktober f. a. vedtog at lade bogen genopstå, havde vi modtaget 166 bestillinger, men vi mente nok at kunne tage et oplag på 200 eksemplarer. Inden bogen var færdig forøgede vi dette tal til 220, og de er nu afhændet, så der kun er en halv snes stykker tilbage. Hermed er dette kapitel afsluttet. *P.N.*

Fødsler

Slægtsbog side 83.

I. C. 1. Birthe og Erik Storgaard en datter, I. C. i a., født i København den 15. januar 1965.

Slægtsbog side 85.

I. H. 1. Ester og Herman Pedersen, Bjerringbro, en datter, I. H. i. d., født i Bjerringbro i maj 1965.

Slægtsbog side 67, III. D. 1.

Bente og Kaj Aage Storgaard en datter, Lone Storgaard, født den 11. september 1963 i Hjørring.

Slægtsbog side 67, III. C. 1.

Eva og Peter Storgaard en datter, Helle Storgaard, født den 27. september 1964 i Højbjerg.

Bryllupper

Slægtsbog side 98.

VIII. A. 2. Inga Storgaard Nielsen, gift den 14. maj 1965 med revisor Svend Kjær Siersbæk, født den 8. november 1940, søn af gdr. Aksel Siersbæk, Skjern.

Slægtsbog side 108.

IV. A. 2. Henning Holdt Klemmensen, gift den 25. oktober 1964 med Bodil Steffensen, Borrislev, datter af gdr. Steffensen, Borrislev.

Slægtsbog side 83.

I. C. 1. Erik Storgaard, gift den 8. august 1964 med Birthe Christensen Thommasen, født den 10. februar 1944 i København, datter af Ragnhild Charlotte Christensen, København.

Tanghusslægten. Slægtsbog side 68.

Ingrid Kirstine Storgaard, Viby ved Århus, viet den 31. oktober 1964 til snedker Aage Chr. Johansen, København. Bopæl i Viby.

Sølvbryllupper

Ella og Jakob Madsen, Århus, 4. juni 1965. Edith og Søren Ingemann Pedersen, »Krogen«, Gjern, 12. oktober 1965.

Runde tal

Richardt Madsen, Silkeborg, 65 år 28. juli 1965.

Oktavius Nielsen, Lemming, 50 år 6. oktober 1965.

Peter Nielsen, Astrup, 90 år, 13. februar 1965.

Godtfred Knudsen, Bukkrog, 50 år 28. marts 1965.

Anders Storgaard, København, 60 år 23. oktober 1965.

Kristian Sangild, Silkeborg, 65 år 10. august 1965.

Kirstine Nielsen, Børkop, 50 år 12. november 1965.

Elna Hermansen (Pedersen), Århus, 60 år 8. august 1965.

Gunner Pedersen, Århus, 60 år 27. marts 1965.

Rasmus Rasmussen, Grønbæk, 65 år 27. oktober 1965.

Marie Mathilde Storgaard, Århus, 70 år 5. januar 1965.

Kaj Rahbe Pedersen, Solrød strand, 65 år 26. maj 1965.

Knud Rahbe Pedersen, Horsens, 65 år 10. august 1965.

Jens Davidsen, Astrup, 65 år 6. januar 1965.

Manny Davidsen, Astrup, 65 år 27. oktober 1965.

Bjarne Madsen, Silkeborg, 60 år 11. november 1965.

Kaj Aaen, Århus, 60 år 22. juni 1965.

Ellen Storgaard, Silkeborg, 60 år 15. april 1965.

Niels Storgaard, Bjerringbro, 50 år 1. oktober 1965.

Maren Rask, Silkeborg, 75 år 4. april 1965.

Frede Laursen, København, 60 år 4. maj 1965.

Vald. Henriksen, Lundum, 75 år 16. juli 1965.

Johs. Storgaard, Grønbæk, 60 år 26. august 1965.

Olga Storgaard, Grønbæk, 50 år 27. april 1965.

Karen Rahbe Kaae, København, 60 år 24. september 1965.

Karoline Hald, Randers, 85 år 25. februar 1965.

Christian Storgaard, Randers, 80 år 7. december 1965.

Christian Bitsch, Århus, 65 år 10. oktober 1965.

Jensine Klemmensen, Gårslev, 60 år 18. maj 1965.

Jens Klemmensen, Gårslev, 60 år 5. april 1965.

Esther Jørgensen, Ulsted, 50 år 1. april 1965.

Gamle dagbogsblade

SYGDOM

Sommerens sol skal bringe
roserne frem på din kind,
himmelens fugle skal synge
glædens sang i dit sind —.

Vårdagens blide vinde
sagteligt vejre det hen,
alt det tunge som trykker,
gøre dig rask igen —.

Vennernes kreds vil slutte
med naturen en pagt,
bringe til sygesengen
glæde i sommerens pragt —.

Bringe dig blomster mange
fyldte med gylden sol,
blomster i duft af lilje,
roser og viol —.

Blomster fra kærlighedshaven
spreder vi ud for din fod,
håber, at tiden må blive
for dig velsignet og god —.

DØDSFALD

Min svigerfader, Vald. Petersen, døde den 14. febr. 1965. Han var født på Hinge Storgård, blev som ung udlært i købmandsfaget, 1911 overtog han fødegården, som han drev med stor dygtighed i 33 år. Hans gode evner blev taget rigelig i brug, idet han havde mange tillidsposter såvel i som uden for sognet, og som alle blev bestridt på bedste måde. Hans sidste år blev svære, ni års sygdom, hvor han med kærlighed og opofrelse blev plejet af svigermoder.

Begravelsen fandt sted den 18. februar. Efter en kort højtidelighed på Baunely førtes båren til Hinge kirke, hvor der var et væld af kranse. Pastor Bjarne Hansen talte ud fra Lukas evangeliets 12 kapitel.

Efter jordpåkastelsen takkede svigersønnen det store følge og indbød til mindesammenkomst. Her blev der talt af Johs. Nielsen, sognefoged Niels Holm, Ans, formanden for Kjellerup Bank, Jens Nielsen, pastor Bjerre Hansen, direktør Spangenberg, Kjellerup; og P. M. Lykkegård, Hinge, der alle i hjertevarme ord mindedes Vald. Petersen.

Slægtsbog side 101.

Agnes Jakobsen, »Midstrupgård«, sov stille ind i døden i sit hjem den 10. december 1964, kun 52 år. Gennem flere år har hun døjet med svær sygdom, der har krævet flere store operationer og hospitalsophold, men gennem alt dette bevarede hun sit gode humør, og da hun blev klar over, at der kun var én vej for hende, blev hun også fuldt fortrolig med dette, og vi kunne tale om alt, både timeligt og åndeligt, hun var færdig til at rejse og vidste, hvor rejsen gik hen, men hun ville også gerne have lov til at leve så længe som det var muligt. Hun elskede sit hjem og sine kære, alting kunne hun gøre for os, og aldrig syntes hun, det kunne gøres for godt. Hun var os en god hustru og mor; som vi altid vil savne og mindes med tak

Hun blev begravet på Levring kirkegård den 12. december efter en højtidelighed i hjemmet ved lærer Larsen, Levring, som læste Davids den 103. salme. Det var denne salme, som vi læste sammen i vort hjem, når der var glæde eller sorg, medgang eller modgang. Så førtes båren til Levring kirke, hvor pastor Hovgaard, Grønbæk (på grund af sognepræstens sygdom), talte over ordene fra Salme 23, 2-4. Det er rige ord at standse ved, de giver udtryk for tryghed. Dette har vi mødt i Agnes Jakobsens liv. Hun var sådan indstillet, at hvad, der var rigtigt, var rigtigt, men hun følte sig aldrig færdig; Hun søgte stadig til ordet og nadveren, så Guds gerning kunne fortsættes. Hun havde også oplevet, at Gud holder fast fra dag til dag og leder til hvilens vande. Gennem nogle år har sygdommen plaget hende, men det blev en beredelsens tid. Hun havde lært at tjene både som hustru og mor, men også at tjene sit sogn, og hun gjorde det med et hjerte, der slog varmt for de unge. Hun var også med i menighedens liv så længe, hun magtede det og derefter i tanke og bøn. Hendes veje var ikke lette, men ad dem ville Gud føre hende ind, til hvilen. Hun var taknemlig for al venlig-

hed og imødekommenhed i de sidste år. Det liv, der skal ende med døden, ser vi alle. Det, der kommer efter, kender vi ikke, men det er stærkere end døden, og ved Jesus Kristus skal vi leve, og vort liv bliver sejr.

Efter jordpåkastelsen takkede en god ven af familien det store følge for al kærlig deltagelse.

Slægtsbog side 101.

Marie Storgaard, Matthæusgade 26, København, døde den 19. juli 1964. Hun var enke efter mekaniker Søren Storgaard, som var født i Hinge Søfald. Han døde i 1961. Tante Marie var født i Ebeltoft.

Slægtsbog side 76.

II. B. Elfrida Siersbæk, f. Hermansen, døde pludselig uden forudgående sygdom den 20. september 1964.

Den 3. juni 1964 døde vor fader, Marius Pedersen Storgaard, pludselig fra os i en alder af 73 år, uden forudgående sygdom.

Han var moder en god og pligtopfyldende mand og huskes af os børn som en kærlig og omsorgsfuld fader.

Han var i sin færden ærlig og stabil, dette ses vel ikke mindst i, at han på sin arbejdsplads, firmaet Trifolium Frø A/S, holdt 40 års jubilæum, inden han 61 år gammel trak sig tilbage for at nyde sit otium, hvilket altså kun skulle vare i seks år. Vi havde gerne undt ham mange år endnu.

Fader levede det meste af sit liv i København, men glemte alligevel ikke sin oprindelse, og var til det sidste i besiddelse af det kendte jyske lune. Han fik i København en stor kreds af venner og bekendte, hvilket vi, der deltog ved hans bisættelse fra Søndermarks krematorium, var vidner til, idet der her var mange, foruden familien, som var mødt op for at sige et sidste farvel.

En god dansk mand og et værdigt medlem af Storgaard-slægten er ikke mere. Vi, der stod ham nærmest, vil her udtale et:

Ære være hans minde!

Børnene.

Tanghusslægten. Slægtsbog side 68.

Den 23. december 1964 døde slagtermester Aage Storgaard, Højbjerg ved Århus. Det var et sørgeligt julebudskab for familien og venner, selv om Aage i længere tid havde været syg.

Aage drev i mange år slagterforretning i Holme ved Århus og var meget afholdt af sin kundekreds.

Bisættelsen fandt sted på nordre kirkegård i Århus. Pastor Pilgaard, Holme, talte ud fra teksten »I min faders hus er der mange boliger«. – Nu er der en tom plads i familiekredsen, størst er savnet for hans efterladte hustru, men i sorgen kan vi alle glæde os over de mange lyse og gode minder, vi har om Aage. Han var den, som i alle forhold kunne finde de lyse sider frem, og han bar med stor tålmodighed de sidste svære år.

A.

En levnedsskildring

Blandt det store slægtsmateriale, som vor ven og slægting, Kjeld Ammentorp i Holte, i utrolig kort tid har samlet, og som han i stor venlighed har givet mig i afskrift, findes også en selvbiografi af generalauditor Anders Andersen, Kjellerup (omtalt i den nye slægtsbog side 28). Kjeld Ammentorp har givet mig tilladelse til her i Slægts-Nyt at optage, hvad jeg finder for godt fra hans papirer, og dette er jeg ham taknemlig for. – Vi har allerede i nr. 19 bragt ligtaalen over auditørens far, Anders Nielsen, som i parentes bemærket var min oldefar. – Jeg ville tro, at en sådan skildring som denne vil interessere Slægts-Nyts læsere, og derfor kommer den her:

Vi har her en selvbiografi overleveret i en dagbog, fundet efter datteren, Anna Dorothea Krabbe, og meddelt af baron Niels Rosenkrantz, Liselund.

Anna Dorothea Krabbe, født Kjellerup, fortæller sin datter Oluffa om dennes bedstefader, Anders Kjellerup (hun lader ham selv fortælle):

»Jeg siger med digteren Steen Steensen Blicher:
Min barndoms sol har smilt på mangan*) hede,
min fødestavn er lyngens brune land,
min spæde fod har trådt det gule sand.

Jeg kan nu just ikke sige ungdom; thi da var jeg borte fra de jyske heder, men der tilbragte jeg min barndom. Mine forældre havde mange børn, 13 i tallet, og dertil trange kår, så at vi børn tidlig måtte tage fat. Jeg måtte vogte får, men det trivielle arbejde var mig imod, thi kun til bogen stod min hu; ofte tog jeg min bog med mig ud på marken, læste og grundede og drømte om at blive en lærd mand, men når jeg vågnede til virkeligheden, så indså jeg, det var umuligt for mig at blive andet end en hyrdedreng. – Da jeg havde fyldt mit 13. år, modtog min far besøg af en grosserer, en rig slægting af min far, som fandt behag i mig og tilbød at tage mig med sig, han ville opdrage mig til handelen; men heller ikke i det fandt jeg behag, og jeg overtalte min onkel til at lade mig studere. Efter at han havde overvejet det – og, som han selv sagde, han kunne måske få mere gavn af mig – så tillod han det.

Jeg måtte føre hans regnskabsbøger, thi jeg var født regnemester, mente han. Jeg måtte tage natten til hjælp til at studere. Endelig fik jeg min eksamen, og onkel lod mig underskrive et papir, hvorpå der stod, at jeg skulle tilbagebetale ham, hvad mine studeringer havde kostet.

Nu fik jeg plads som volontør i et af de offentlige kontorer, men der skulle jeg ikke blive længe, thi mit bryst var blevet angrebet af den forcerede studering og rimeligvis af en stærk forkølelse. Lægen rådede mig til at tage til Italien en vinter, men jeg havde ikke

råd dertil. Imidlertid blev der et embede ledigt som fuldmægtig på et vestindisk retskontor. Jeg søgte det og fik det. Forbitret herover nægtede onkel at betale min overrejse dertil, og vi skiltes fra hans side i uvenskab. Kaptajnen på skibet gav mig fri passage imod, at jeg skulle holde hans regnskabsbøger i orden, og senere (som han sagde), når jeg blev rig, kunne jeg huske på ham; som det lod til, var han selv trængende og sad med en stor børneflokk.

Jeg kom til St. Croiz. Lykken begyndte at tilsmile mig. Jeg kom i højere stilling, og min første tanke var nu at begynde at afbetale min gæld til min onkel, så da jeg var 25 år, var jeg gældfri.

Da lærte jeg eders bedstemor at kende, hendes beskedne, fordringsløse væsen indtog mig straks, men jeg, den fattige mand, turde ikke bejle til øens Rose, som hun blev kaldt. Hun, som kunne have valgt hvem hun ville, syntes også bedst om mig, og Vorherre var med mig og lod mig erhverve så meget, at jeg kunne byde hende et hjem, om nok tarveligt. – År for år forøgedes familien, og Gud være lovet, også mine indtægter. Jeg blev politimester, prokurator og brandmajor, senere byfoged på St. Thomas. Nu var jeg i stand til at give mine børn en god undervisning og opdragelse. Tungt var det, når de måtte sendes til Europa, thi derude fandtes ej skoler dengang. Nu kunne jeg se fremtiden klar, jeg var i stand til at sørge for en sorgfri alderdom for mig selv, min ungdomsbrud og vore børn.

Nu er mine dage talte, og jeg går rolig bort, mine børn og børnebørn er alle fri for at kende til nærings-sorger. Jeg lukker mine øjne i mit fødeland, og til det sidste modtaget nådesbevisninger fra Hans Majestæt. Jeg begyndte som hyrde og endte som konferensråd. Og det takker jeg ham, den algode Gud, for, som var med mig fra de jyske heder til Sydens glødende jordbund og tillod mig at vende tilbage til Danmark, omkringet af børn, svigerbørn og børnebørn.

Husk, børn, nu Jesu ord til Martha, som havde travlt, mens Maria sad ved Jesu fødder. Martha beklagede sig for Jesus over Maria, og Jesus svarede hende: »Martha, du gør dig uro for mange ting, men ét er kun fornødent«. Det beder jeg jer børn om også at vælge, ligesom Maria, den gode del. – Husk at hjælpe de fattige og ej være hovmodige, thi eders bedstefader glemte aldrig, at han havde været en fattig hyrdedreng.«

Så vidt Anders A. Kjellerup. Det var som en røst fra graven. Jeg har altid interesseret mig for det, vi sådan har direkte fra vore forfædre. For mig har det mere værdi end en historie, der er gået fra mund til mund. Man ved aldrig, hvad der er tildigtet eller måske endog opdigtet.

De skriftlige overleveringer er mere tilforladelige.

P.N.

*) I digtet hedder det mørken hede, mener jeg.